

นัยสำคัญอันลึกล้ำของการได้รับสถานภาพที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา ตามลำดับกัน ผ่านการศึกษาเดียวกัน

วันนี้ บัพตาตาได้มองเห็นปรัชญาของกรรมของความพยายามของลูกแต่ละคนและการได้มาซึ่งสถานที่ที่สูงส่งและมีค่าแก่การกราบไหว้บูชาตามความพยายามนั้น สิ่งนี้ลึกซึ้งมากและมีความสุขมาก ดังเช่นที่ความพยายามตามลำดับกัน ดังนั้นสถานภาพ และสถานภาพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่ตามลำดับกันด้วยเช่นกัน สถานภาพที่สูงส่งและสถานภาพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของผู้ที่เพียรพยายามอันดับหนึ่งสูงส่งมากและเต็มไปด้วยนัยสำคัญอย่างลึกล้ำ ทุกคนกลับมามีค่าแก่การกราบไหว้บูชาสำหรับผู้คนของโลก ดวงวิญญาณทั้งหลายที่กำลังเพียรพยายามที่จะกลับมามีค่าแก่การกราบไหว้บูชา ไม่ว่าพวกเขาจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกปะคำของเพชรพลอยทั้งแปด ลูกปะคำของ 108 ลูกปะคำของ 16,000 หรือ ประชากร 900,000 พวกเขากลับมามีค่าแก่การกราบไหว้บูชาอย่างแน่นอนในรูปใดรูปหนึ่ง แม้กระทั่งในวันนี้ผู้คนสร้างชาลีเกรมนับไม่ถ้วนและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามลูกต้องรู้ถึงความแตกต่างอย่างมากระหว่างวิธีการที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของชาลีเกรมและวิธีการที่ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างเป็นเทพพิเศษในวัด ขณะที่ดวงวิญญาณมากมายได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของชาลีเกรม มีเพียงดวงวิญญาณจำนวนน้อยที่มีชื่อเสียงที่ได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างเป็นเทพพิเศษที่เป็นที่รักทั้งแปด ลูกปะคำของ 16,000 มีการหมั่นเพียงแค่บางครั้งเท่านั้น ลูกปะคำของ 108 มีการหมั่นบ่อย และเพชรพลอยของลูกปะคำทั้งแปด ของเทพบุตรและเทพธิดาที่เป็นที่รักพิเศษ ได้รับการจดจำในหัวใจของทุกคนอย่างสม่ำเสมอเช่นเดียวกับพ่อ เหตุใดจึงมีความแตกต่างอย่างมาก? บัพตาตาให้การสอนเดียวกันและเป้าหมายเดียวกันแก่ลูกทุกคน – ของการกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะและเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ – แต่ทำไมยังมีความแตกต่างอย่างมากเช่นนั้นในวิธีที่พวกเขาได้รับการกราบไหว้? บ้างได้รับการกราบไหว้ในทั้งสองรูป: อย่างเป็นชาลีเกรมและเทพบุตรหรือเทพธิดา ผู้อื่นเพียงแค่ได้รับการกราบไหว้อย่างเป็นชาลีเกรม ลูกปัตของลูกปะคำ ดังนั้นนัยสำคัญของสิ่งนี้คืออะไร? เหตุผลหลักอยู่ในเป้าหมาย ซึ่งบราห์มินทุกคนมีในทันทีที่พวกเขาถือกำเนิดมา ของการกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ และความพยายามที่จะอยู่อย่างมั่นคงในรูปของดวงวิญญาณ ไม่สามารถมีบราห์มินใดที่ไม่เพียรพยายามที่จะกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้อยู่บนพื้นฐานของการมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอซึ่งลูกได้รับชัยชนะเหนือประสาทสัมผัส ที่แต่ละประสาทสัมผัสกลับมาสาโทประทานและบริสุทธิ์ มันอยู่ในวิชานี้ นั่นคือ การตายอย่างสิ้นเชิงในขณะที่มีชีวิต ต่อสันสการ์เก่าและความสัมพันธ์ทางร่างกายที่ได้เพิ่มจำนวนขึ้น ผู้เพียรพยายามบางคนสามารถเอาชนะประสาทสัมผัสของเขาได้ พวกเขากลายเป็นผู้มีชัยชนะต่อประสาทสัมผัสของพวกเขา ผู้อื่นถูกลอกลวงด้วยดวงตาของพวกเขา และคนอื่นๆโดยรสชาติที่แตกต่างกันของลิ้น พวกเขาถูกลอกลวงโดยประสาทสัมผัสประเภทใดประเภทหนึ่ง นั่นคือพวกเขาไม่สามารถที่จะกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และเป็นผู้เอาชนะทุกประสาทสัมผัสของพวกเขา ด้วยเหตุผลนี้ดวงวิญญาณซึ่งกำลังเพียรพยายามที่มีความอ่อนแอและกลับมาพ่ายแพ้จากประสาทสัมผัสของพวกเขาจะได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างเป็นดวงวิญญาณชาลีเกรม ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาเพราะเป็นลูกของพ่อสูงสุด ของการมีมิตรของพ่อสูงสุด ของการศึกษาเล่าเรียนของลูก และการได้รับการหล่อเลี้ยง และอันเนื่องจากการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งของโลก อย่างไรก็ตามเพราะไม่ได้เป็นผู้มีชัยชนะทุกประสาทสัมผัสของตนเอง ลูกจึงไม่ได้รับการกราบไหว้อย่างเป็นเทพในรูปที่มีตัวตน เนื่องจากลูกไม่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจึงไม่ได้รับการกราบไหว้อย่างเป็นเทพ หรือได้รับการยกย่องอย่างเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เช่นที่ลูกไม่สามารถนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัพตาตาอย่างสม่ำเสมอ และลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อในหัวใจของลูกอย่างสม่ำเสมอ พ่อผู้ให้ความอบอุ่นหัวใจ ผู้ที่เอาชนะหัวใจของทุกคน ดวงวิญญาณบักกัตจึงไม่สามารถที่จะหลอมรวมลูกในหัวใจของพวกเขาอย่างเช่นดวงวิญญาณเทพพิเศษทั้งแปด เนื่องจากไม่มีการจดจำระลึกถึงตลอดเวลา จึงไม่มีอนุสรณ์ในวัดตลอดเวลา ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการกราบไหว้บูชาเดียวและการกราบไหว้บูชาสองเท่า ปวงประชาได้รับการกราบไหว้ในรูปเดียวและผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงส่งได้รับการกราบไหว้ในรูปแบบอื่นๆ มีความแตกต่างระหว่างทั้งสอง

ทุกการกระทำของเทพพิเศษได้รับการกราบไหว้บูชา บางเทพได้รับการกราบไหว้บูชาทุกวันแต่ไม่ใช่ทุกการกระทำของพวกเขาที่ได้รับการกราบไหว้ บ้างก็ได้รับการกราบไหว้ในวันที่กำหนดไว้เป็นพิเศษ นี่เป็นนัยสำคัญเช่นกัน ถ้ามองตนเองว่าลูกได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปแบบไหน หากลูกไม่สามารถมีชัยชนะในวิชาใดๆแล้วเช่นเดียวกับเทวรูปที่ได้รับความเสียหาย ไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชาได้ – แทนที่จะมีค่าแก่การได้รับการกราบไหว้บูชา ก็จะเป็นเพียงแค่หินธรรมดาและไม่มีค่า – ดังนั้นเช่นกัน หากลูกไม่มีชัยชนะอย่างสมบูรณ์ในวิชาใดวิชาหนึ่งแล้ว ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นผู้มีค่าแก่การได้รับการกราบไหว้บูชาสูงสุด ลูกจะเป็นเพียงแค่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาและมีค่าแก่การยกย่อง ทำไมลูกจึงกลับมามีค่าแก่การยกย่อง? ลูกได้รับการยกย่องเพราะลูกเป็น

ลูกของพ่อ ลูกเล่นบทบาทกับพ่อ ลูกร้องเพลงยกย่องพ่อ ลูกละทิ้งทุกสิ่งตามความสามารถของลูกและลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงตามความสามารถของลูก

มีนัยสำคัญในการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน ประการแรกกราบไหว้บูชาเนื่องจากความบริสุทธิ์ ประการที่สองเนื่องจากการเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ซึมซับพลังทั้งหมดจากผู้เป็นหนึ่งเดียวที่มีทุกพลัง ซึ่งเป็นผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกได้รับการกราบไหว้บูชาซึ่งเป็นอนุสรณ์ของรูปต่างๆของพลังทั้งหมดเหล่านั้น อนุสรณ์ของดวงวิญญาณที่ได้นำความรู้มาใช้ นั่นคือผู้ที่ซึมซับพลังของความรู้ อยู่ในรูปของสรีรวิจิตร อนุสรณ์ของพลังในการทำลายอยู่ในรูปของดรูกา ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่ให้ความมั่งคั่งของความรู้และสมบัติที่มีค่าทั้งหมดจะได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของลักษมี ผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือทุกอุปสรรคได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างเป็นทางการเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ผู้ที่กลับมามีชัยชนะมายาและมีพลังที่ทำให้รูปที่นำกลัวของมายนั่นเรียบง่ายและธรรมดาอย่างมากได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างเป็นทางการเป็นมหาวิระ ทุกพลังและทุกการกระทำที่สูงส่งของดวงวิญญาณที่สูงส่งได้รับการกราบไหว้บูชา การกราบไหว้บูชาของพลังเป็นภาพที่ได้รับการกราบไหว้บูชาของแต่ละเทพ ผู้ที่มีค่าแก่การได้รับการกราบไหว้บูชาในลักษณะนี้ ที่ทุกพลังและทุกการกระทำที่สูงส่งที่ได้รับการกราบไหว้บูชาจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาสูงสุด ดังนั้นเวลานี้ทำให้ตนเองเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม ตรวจสอบว่าลูกเป็นเทวรูปที่เสียหายหรือเป็นผู้ที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชา การยกย่องของลูกคือปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง 16 องค์สมบูรณ์เต็ม ลูกเพียงแค่ปราศจากกิเลสหรือปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง? โยคะของลูกสม่ำเสมอหรือการเชื่อมโยงขาดตอน? ลูกไม่สั่นคลอนหรือมีการขึ้น ๆ ลง ๆ? สิ่งที่ต้องถามคืออะไร? แต่ละดวงวิญญาณกลับมาสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ ลูกทุกคนมีความปรารถนาด้วยเช่นกัน แต่เพียงบางคนเท่านั้นที่ทำงานนี้จริง ๆ และเหตุนี้เองอันดับจึงถูกสร้างขึ้นมา อชชา ลูกได้ยินมาแต่เวลานี้ลูกต้องทำให้สิ่งที่ลูกได้ยินและสิ่งที่ลูกทำเป็นสิ่งเดียวกัน ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกต้องทำอะไร?

ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาอย่างสูงสุด ถึงผู้ที่เก็บพ่อไว้กับพวกเขา ถึงผู้ที่ใช้ทุกอย่างก้าวตามหนทางที่สูงส่ง ถึงภาพลักษณ์ของการจำจูนของโลก ถึงดวงวิญญาณที่เปลี่ยนแปลงโลก รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัฟตาตา

บัฟตาตาพบกลุ่ม:

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นเทวดานางฟ้าในขณะที่ลูกเคลื่อนไหวไปมาและทำทุกสิ่งหรือไม่? เทวดานางฟ้าคือผู้ที่ไม่มีการเชื่อมโยงหรือการดึงดูดไปสู่ร่างกาย โลกวัตถุ หรือทรัพย์สินสมบัติของโลกวัตถุ เทวดานางฟ้าเป็นผู้ที่ซ่อนแะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอและในการทำงานรับใช้ ลูกมีความใส่ใจเพียงอย่างเดียวต่อพ่อและงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? นอกจากพ่อและงานรับใช้ มีสิ่งอื่นใดที่ดึงดูดปัญญาของลูกหรือไม่? ทรัสตี(ผู้ดูแลผลประโยชน์)มีการลวงอยู่เสมอ ทรัสตีมีหน้าที่เพียงอย่างเดียวที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้ เมื่อลูกมีการกระทำ สิ่งนั้นเป็นงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ผู้ครองเรือนกระทำออกมาด้วยแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว ในขณะที่ทรัสตีทำทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปสำหรับงานรับใช้

ลูกกำลังเพียรพยายามอย่างเป็นธรรมชาติที่จะกลับมาประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ในทุกวิชาหรือไม่? เช่นที่ลูกเข้ามาใกล้กับเวลาและความสมบูรณ์พร้อม วิธีการของความพยายามก็จะเปลี่ยนไปด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างระหว่างความพยายามในตอนต้นความพยายามในตอนกลาง และในตอนท้าย เวลานี้ความพยายามอะไรเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสภาพที่ใกล้ความสมบูรณ์พร้อม? เมื่อบางสิ่งบางอย่างที่สาร์ทโดยอัตโนมิติ มันจะทำงานด้วยตัวของมันเอง ลูกไม่จำเป็นต้องคอยหมั่นกลับ ดังนั้นเช่นกัน เมื่อลูกได้รับเป้าหมายของลูก ลูกควรจะเฝ้าแต่ขึ้นไปโดยอัตโนมิติในทุกย่างก้าว ในทุกความคิด และในทุกขณะ ลูกมีประสบการณ์นี้หรือไม่? สิ่งขับเคลื่อนของรูปที่มีพลังของความพยายามคืออะไร? (การไปถึงจุดหมายปลายทางของตนเองแต่เน้น ๆ) สิ่งขับเคลื่อนของผู้ที่ไปถึงจุดหมายปลายทางของเขาแต่เน้น ๆคืออะไร? พวกเขาจะมีประสบการณ์ในทุกวิชาหรือเพียงแค่บางวิชา? (ในทุกวิชา) ดังนั้นลูกมีคะแนนเดียวกันในทุกวิชาหรือไม่? เป็นสิ่งที่ดีที่จะไปล่วงหน้า แต่เป็นสิ่งที่สำคัญเช่นกันที่จะใช้ประโยชน์จากทุกวิชา ลูกมีเป้าหมายที่ดี และมีการเปลี่ยนแปลงในสิ่งนี้

ลูกพิจารณาตนเองอย่างสม่ำเสมอว่าเป็นดวงวิญญาณที่ใกล้ชิด ที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ และเป็นดวงวิญญาณโยคีในงานของตนเองและในงานของพ่อหรือไม่? เท่าที่ลูกให้ความร่วมมือในงานของพ่อ ลูกสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณโยคีได้ตามนั้น ถ้าลูกไม่ให้ความร่วมมือลูกไม่สามารถเป็นดวงวิญญาณโยคีได้ การให้ความร่วมมือคือการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและในงานของ

พ่อ ในชีวิตทางโลกเช่นกัน ลูกจดจำผู้ที่ให้ความร่วมมือกับลูก ดังนั้นดวงวิญญาณโยคีหมายถึงผู้ที่ให้ความร่วมมือ ด้วยการให้ความร่วมมือลูกกลายเป็นโยคีอย่างธรรมชาติ และประการที่สอง ลูกจะสามารถได้หลายล้านเท่า ลูกให้ความร่วมมืออะไร? ลูกทำให้ง่ายแก่ของลูกและจิตใจที่ไม่บริสุทธิ์ของลูกกลับมาบริสุทธิ์และสาโทปรธาน ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงบาบาและแล้วใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่องานรับใช้ หรือลูกให้เพียงสมบัติของข้าพเจ้าหนึ่งกำมือเท่านั้น? ลูกใช้สิ่งใดอีกไหม? การให้ความร่วมมือด้วยสามสิ่ง – ร่างกาย จิตใจ และสมบัติ – คือการเป็นดวงวิญญาณโยคี ลูกร้องเพลง “ไม่ว่าฉันจะอยู่ที่ไหน สมบัติของฉันก็จะถูกดึงไปที่นั่น” นี่เป็นวิธีที่ง่ายที่จะเป็นโยคีอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกให้ความร่วมมือและลูกได้รับผลตอบแทนจากการให้ความร่วมมือ นั่น โยคะของลูกจะกลับมาง่ายตาย ดังนั้นให้ความร่วมมือกับพ่อในทุกความคิดและในทุกการกระทำ ทุกสิ่งที่เสียไปในทุกประเภทของงานรับใช้จะจบสิ้นลงเมื่อลูกให้ความร่วมมือในทุกงาน เพราะงานของพ่อมีพลัง ดวงวิญญาณที่ร่วมมือเช่นนั้นกลายเป็นผู้เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจังโดยอัตโนมัติ

ลูกมีประสบการณ์กับตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีศรัทธาในสติปัญญาและเป็นผู้ที่ไร้ความกังวลอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะไร้กังวล พวกเขาจะไม่มีความคิดที่ไม่จำเป็นประเภทใด หรือมีความวิตกกังวลใด พวกเขาจะไม่มีคำถามเช่นนั้น ที่ว่า “เกิดอะไรขึ้น?” “ทำไมมันเกิดขึ้น?” เหล่านั้นเป็นความคิดที่ไร้ประโยชน์ ผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญาจะไร้กังวล พวกเขาจะไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆ พวกเขาไร้ความคิดของตนเองดั้งเดิมไว้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยการมั่นคงในสภาพดั้งเดิมของพวกเขา พวกเขาไม่มีชัยชนะเหนือสถานการณ์ที่เป็นอันตราย เหตุใดลูกยอมรับสถานการณ์ที่เป็นอันตรายที่มาจากที่อื่น? เคลื่อนออกไปจากสถานการณ์ที่เป็นอันตรายและลูกจะสามารถรักษาความคิดของตนเองที่มั่นคงได้ ผู้ที่มั่นคงในความคิดของตนเองดั้งเดิมจะหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความสุขอย่างสม่ำเสมอ ลูกหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งความสุขหรือไม่? เมื่อพ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกเป็นจ้วมมหาสมุทรแห่งความสุข ลูกสัมผัสประสบการณ์กับคลื่นของความทุกข์ในความคิดของลูกหรือไม่ หรือลูกมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ? จ้วมมหาสมุทรของความทุกข์ไม่สามารถสัมผัสกับความทุกข์ประเภทใดๆ ถ้าลูกสัมผัสกับความทุกข์แล้วลูกจะเป็นจ้วมมหาสมุทรแห่งความทุกข์ ราวกับมหาดวงวิญญาณเช่นนั้นผ่านตา หู และปาก ราวกับไม่สามารถหาผู้ที่ทรงพลังอำนาจได้ การจดจำระลึกถึงพ่อเป็นสิ่งที่ปลอดภัยที่สุดของทั้งหมด

ผู้ที่ไม่เคยพ่ายแพ้ต่อมายาหรืออุปสรรคใดๆ จะเห็นได้อย่างสม่ำเสมอว่าเป็นผู้ที่มีความรัก ละวาง อย่างสมบูรณ์ และพิเศษไม่เหมือนใครในโลกนี้ ลูกอยู่อย่างเป็นเช่นดอกบัวอย่างสม่ำเสมอหรือลูกได้รับผลกระทบจากโคลนที่หยดลงมาหรือไม่? เมื่อลูกใช้ทุกอย่างก้าวซึ่งเป็นไปตามศรัทธา ลูกจะเป็นเช่นดอกบัวอย่างสม่ำเสมอ เมื่อการกำหนดของจิตใจปะปนในลูก ลูกไม่สามารถเป็นเช่นดอกบัวได้อย่างสม่ำเสมอ การได้รับอิทธิพลจากคลื่นของมหาสมุทรของโลก หมายถึงการได้รับอิทธิพลจากการหยดของโคลน

สมบัติที่มีค่าที่สุดของยุคบรรจบพบกันคือความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ลูกมีประสบการณ์กับการได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่านี้หรือไม่? ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสหรือไม่? เหตุใดลูกจึงสูญเสียสมบัติที่มีค่าที่ลูกได้พบ? ลูกปกป้องรักษาสมบัติที่มีค่าเหล่านั้นอย่างไร? โดยให้ความดูแลเอาใจใส่! การดูแลเอาใจใส่จิตใจที่ไม่เพียงพอหมายถึงการสูญเสียสมบัติที่มีค่าที่ลูกได้รับ ลูกจะได้รับสมบัติที่มีค่าเหล่านี้อีกครั้งตลอดทั้งวงจรหรือไม่? ลูกควรดูแลสิ่งที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่งด้วยความระมัดระวังและใส่ใจอย่างมาก โดยทั่วไปสิ่งของที่ดีๆ จะได้รับการปกป้องและดูแลรักษาอย่างดีมาก อย่างไรก็ตามเมื่อการดูแลรักษานั้นเป็นไปอย่างไม่ระมัดระวัง ก็จะทำให้เกิดความเสียหายเป็นอย่างมาก เมื่อลูกกลับมาไม่ระมัดระวังที่สูญเสียสมบัติที่มีค่าของลูก ลูกต้องใส่ใจอย่างสม่ำเสมอ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกมีความใส่ใจเมื่อลูกนั่งเพื่อจดจำระลึกถึงในเวลาอมฤต และที่ความใส่ใจของลูกกลับมาหย่อนยานเมื่อลูกเริ่มเคลื่อนไหวไปรอบๆ ลูกคิดว่าด้วยการใส่ใจในเวลาอมฤตลูกได้ทำทุกสิ่งที่ลูกต้องทำ แต่ลูกจำเป็นต้องให้ความใส่ใจในขณะที่เคลื่อนไหวไปด้วยเช่นกัน หากลูกไม่สัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสในเวลานี้ ลูกไม่สามารถที่จะสัมผัสสิ่งนี้ได้ในเวลาอื่น ภายในบัญชีของ 5000 ปี เวลานี้สูงส่งมาก ลูกจะท้ออย่างไรถ้าลูกไม่มีความใส่ใจในช่วงเวลาสั้นๆ สำหรับการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งเช่นนั้น? คาร์มาและโยคะควรที่จะกระทำไปพร้อมๆ กัน โยคะหมายถึงความใส่ใจที่จะจดจำระลึกถึง เช่นที่ลูกไม่หยุดที่จะมีการกระทำ ดังนั้นลูกไม่สามารถหยุดการมีความทรงจำระลึกถึงได้ สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่า เป็นคาร์มาโยคี

ลูกรู้ถึงคุณสมบัติพิเศษของพันดาฟที่มีการจดจำกันมาหรือไม่? พื้นฐานหลักสำหรับชัยชนะของพันดาฟคือการเป็นของพ่อผู้เดียว ไม่มีใครอื่น สำหรับพันดาฟพ่อเป็นโลกของพวกเขา สิ่งนี้เป็นอนุสรณ์ของใคร? อนุสรณ์ของลูกที่ได้รับการจดจำในทุกวงจร ดังนั้น

ลูกได้สัมผัสว่าพ่อเป็นทั้งโลกของลูกหรือไม่? ลูกมองเห็นพ่อในทุกๆ ที่ที่ลูกมองหรือไม่? ในโลกลูกมีความสัมพันธ์และความมั่งคั่ง ดังนั้นทุกความสัมพันธ์ของลูกและทรัพย์สินสมบัติของลูกอยู่กับพ่อ ดังนั้นยังมีสิ่งอื่นได้อีกหรือไม่? พันดาฟคือผู้ที่โลกของเขาคือพ่อ พันดาฟเช่นนั้นมิชยชนะอย่างแน่นอนในทุกงาน พวกเขาไม่สามารถมีคำถามว่าเขาจะได้รับชัยชนะหรือไม่ ก่อนที่ลูกจะมีการกระทำ ลูกมีความสงสัยหรือไม่ว่าลูกจะประสบความสำเร็จหรือไม่? หรือลูกมีศรัทธาว่าทุกสิ่งทุกอย่างได้รับความสำเร็จแล้ว? พันดาฟมีศรัทธาว่าพวกเขาได้รับชัยชนะแล้ว เพราะพวกเขามีพ่อผู้ทรงพลังอำนาจอยู่กับพวกเขา พันดาฟเป็นเพชรพลอยที่มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ เพียงเพชรพลอยแห่งชัยชนะเท่านั้นที่เป็นที่รักของพ่อ

พร: ขอให้ลูกหลอมรวมผู้ให้ความอบอุ่นหัวใจไว้ในหัวใจของลูกและมีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์ในหนึ่งเดียวและเป็นดวงวิญญาณที่พอใจ หัว (สมอง) คือสถานที่ที่เก็บความรู้ไว้ข้างใน แต่สถานที่ซึ่งเก็บผู้เป็นที่รักหลอมรวมคือที่หัวใจ บางครั้งใช้หัวของพวกเขาอย่างมาก แต่บัฟตาตาพอใจกับผู้ที่มีหัวใจที่จริงแท้ และเหตุนี้เองหัวใจรู้ และผู้ให้ความอบอุ่นหัวใจรู้ถึงประสบการณ์ของหัวใจ ผู้ที่รับใช้ด้วยหัวใจของเขาและจดจำด้วยหัวใจของเขาไม่ต้องทำงานอย่างหนัก และพวกเขามีประสบการณ์กับความพอใจอย่างยิ่ง ผู้ที่ทำงานด้วยหัวใจของพวกเขาร้องเพลงของความพอใจอย่างสม่ำเสมอ ตามเวลาพวกเขาสัมผัสประสบการณ์ในทุกความสัมพันธ์กับผู้เดียว

คติพจน์: ในเวลาอมฤต นั่งด้วยสติปัญญาที่กระจ่างชัดและลูกจะสัมผัสได้กับวิธีการใหม่ๆ ของงานรับใช้

*** โอมซานติ ***